

man satte 100,000 Kr., kunde man vel finde sig i, at de Føll blive ruinerede, naar saa skal være. Men hvad der er uden nogen som helst Rimelighed, det er, at naar Føll uforståelig komme til at begaa en eller anden Fejltagelse, saa skulle de rammes af Bøder, som kunne blive aldeles ruinerende for dem. I § 15 omhandles de Overtrædelser, som foraaftages ved Mangel paa skyldig Atpaaagivenhed. Der er Minimumsstraffen sat fra 200 til 2,000 Kr., og Bøddet kan i Gentagelsestilfælde stige til 5,000 Kr. Naar vi nu tænke os om, hvad er det saa for Mangler paa skyldig Atpaaagivenhed, som de nærmest kunne gøre sig skyldige i? Ja, hvorledes Øllet gøres, om Øl, som man forudsætter skal blive skattefrit, i Virkeligheden bliver skattepligtigt, er Bryggeren ikke Herre over, i ethvert Tilfælde ikke ud over visse Grænser, det kan derfor ikke kalbes Mangel paa skyldig Atpaaagivenhed, om en Tønde Øl skulde vise sig at falde ind under skattepligtigt Øl, naar han havde tænkt sig, at det skulde blive skattefrit. Derimod de Forseelser, som nærmest vilde falde ind under Mangel paa skyldig Atpaaagivenhed, er f. Eks. naar der er fejl Forsølse af Driktbogen eller Salgsbogen, eller naar der er en Fejl i det mere eller mindre kombinerede Bogholderi, som Kontrollen maatte paalægge Bryggerierne at føre. Dette er Fejl, der skyldes Naagtsomhed. Hvis der altsaa findes en eneste Bøger, saa skal Manden klappes af med Bøder fra 200 til 2,000 Kr., og er der flere Fejl, saa er det 5,000 Kr. Det falder man at vise Bryggerne Tillid. Man staer, at naar man viser dem denne uhorvte Tillid, saa skulle de saameend ogsaa betale for den. Jeg tror vel ogsaa, at de fleste af os, der sidde her, kræve at være ret tillidsindgydende Personer, og vi ville vel ogsaa anse os for kompetente til at føre et Regnskab og skrive en dansk Stil nogenlunde ortografisk. Men hvis man sagde til et Medlem her i Tinget: Jeg har den største Tillid til din Retsskrivning, og dersom jeg derfor træffer en Bømmert, skal du betale 200 Kr., og træffer jeg flere, skal du betale dem med 5,000 Kr. Stykker — mon han da ikke vilde klø sig baa Øret og hede sig freitag for denne Tillid? I Virkeligheden er denne Lovbestemmelse aldeles monstrøs. Der bør dog fornuftigvis være givet Domstolene — thi det er dog dem, der i sidste Instans burde skønne over, om der foreligger nogen, der fortjener at belægges med Straf — i alt Fald en Ret til at afgøre, om der, der foreligger, er en aldeles uskyldig Fejl, som

ikke fortjener at straffes. Hvis man satte i § 15 „Bøder indtil 2000 Kr.“, saa havde Domstolene det i deres Naag at paakommende Tilfælde at give vedkommende en lille Advarsel ved en Bøde paa 1 eller paa 10 Kr., men at fastsætte et Minimum af 200 Kr. for en Skrive- eller Regnefejl synes mig at være ud over al tænkelig Grad ufornuftigt. — I § 16 naar man imidlertid endnu langt videre. Medens man i §§ 14 og 15 i alt Fald har truffet Stillelinien imellem, om vedkommende handler med Svig eller af Naagtsomhed, er der i § 16 aldeles ingen Skillelinie. Der staar: „Angivelse til Udfoer af Landet af skattefrit Øl som skattepligtigt straffes med Bøder fra 1,000 Kr. til 5,000 Kr., som i Gentagelsestilfælde kunne stige til 10,000 Kr.“ Hvis der nu rent tilfældig løber en Tønde skattefrit Øl imellem, skal Manden betale 1,000 Kr. for den, og hvis det sker to eller flere Gange, skal han af med 10,000 Kr. pr. Tønde Øl. Jeg maa tilstaa, at min Forstand staar komplet stille overfor den Slags Bestemmelser. Det maa vel i det mindste være Meningen, at § 16 skal falde ind under den samme Regel som de to andre Paragraffer, og at der kun kan være Tale om disse Bestemmelser, for saa vidt der er begaaet Svig, men at det, der sker tilfældig eller naagtsomt, ikke kan forlanges nødvendig at skulle medføre Mandens Ruin. Han er maasse aldeles uskyldig, det kan være en rent tilfældig Fejltagelse af en af hans Føll — men næste Dag finder han sig bragt til Bettelstaben. — Jeg vil ikke tale om § 17, hvor der er givet Finansministeren en ubegrænset Ret til at foreskrive, hvilke Kontrolforanstaltninger han vil, saaledes at disse Kontrolforanstaltninger, enten de ere mere eller mindre hensigtsmæssige og nyttige, skulle allesammen, hvis de overtrædes, straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr. op til 5,000 Kr. Men hvis jeg i alt dette skulde kunne tænke mig at finde Toppunktet, le comble, af det hele, saa maatte det vel være i § 18. Der er det nemlig fastsat, ikke blot, at den, der driver Bryggeriet, altsaa enten Eieren selv eller Forpagteren eller Bestyreren isalde Bøder, og at ogsaa alle hans undergængelige ned til de almindelige Arbejdsføll, ogsaa kunne klappes af med Bøder: „For Delagtighed i den ulovlige Handling“ hedder det. „Bøde Bryggerens Føll desuden hver for sig $\frac{1}{2}$ af den for Overtrædelserne foreskrevne Bøde“. Men vel at mærke, dette er saaledes at forstå, at naar disse Føll ikke kunne betale Bøden, skal Bryggeren selv betale den, og da det er givet, at disse Føll aldrig kunne betale den, saa er det det